

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. maj 2021
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Anne Louise Ellingsøe
Sagsnr.: 2021-0037-0119
Dok.: 1982610

Besvarelse af spørgsmål nr. 36 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 36 vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. maj 2021.

Nick Hækkerup

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 36 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213):

”Vil ministeren kommentere fællesbrev af 12/5-21 fra A.P. Møller - Mærsk A/S og en række andre danske virksomheder om etablering af centrale whistleblowerordninger i store koncerner, jf. L 213 - bilag 9?”

Svar:

1. A.P. Møller – Mærsk A/S og en række andre danske virksomheder har ved brev af 12. maj 2021 henvendt sig til Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213).

I henvendelsen problematiserer virksomhederne, at lovforslaget lægger op til, at store koncerner ikke gives mulighed for at etablere en fælles whistleblowerordning, men derimod forpligtes til at etablere whistleblowerordninger for hvert større datterselskab (250 eller flere ansatte).

2. Forslag til lov om beskyttelse af whistleblowere (L 213) har bl.a. til formål at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowerdirektivet). Whistleblowerdirektivet forpligter medlemsstaterne til at pålægge juridiske enheder i den offentlige og den private sektor med 50 eller flere ansatte at etablere interne whistleblowerordninger til indberetning af oplysninger om overtrædelser af EU-retten inden for en lang række specifikke områder.

Det fremgår af direktivets artikel 8, stk. 1, at medlemsstaterne sikrer, at juridiske enheder i den private og offentlige sektor etablerer interne whistleblowerordninger og fastlægger procedurer for indberetning og opfølgning på sådanne indberetninger.

Det fremgår endvidere af direktivets artikel 8, stk. 6, 1. pkt., at juridiske enheder i den private sektor med 50-249 ansatte kan dele ressourcer med hensyn til modtagelse af indberetninger og eventuelle undersøgelser, der skal foretages. Muligheden for at dele ressourcer berører dog ikke sådanne enheders forpligtelser til at bevare fortrolighed, give feedback og imødegå indberettede overtrædelser, jf. artikel 8, stk. 6, 2. pkt. Muligheden for at

etablere en fælles indberetningskanal gælder såvel mellemstore virksomheder uden tilknytning til hinanden som koncernforbundne mellemstore virksomheder.

Det bemærkes, at direktivet herudover giver mulighed for, at medlemsstaterne kan give kommuner mulighed for at etablere en fælles intern whistleblowerordning, som kan deles mellem kommuner eller drives af en fælles kommunal myndighed, jf. artikel 8, stk. 9, 3. pkt. Der henvises til lovforslagets § 15 og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår større private virksomheder med 250 eller ansatte eller statslige og regionale arbejdsgivere med 50 eller flere ansatte, indeholder direktivet *ikke* tilsvarende muligheder for etablering af fælles whistleblowerordninger.

Justitsministeriet har i det fremsatte lovforslag i videst muligt omfang udnyttet direktivets muligheder for at etablere fælles whistleblowerordninger for virksomheder, jf. lovforslagets § 14.

3. Justitsministeriet har ved flere lejligheder – både alene og sammen med Sverige og Finland – været i dialog med Europa-Kommissionen om forståelsen af direktivets regler om interne whistleblowerordninger og muligheden for at etablere fælles whistleblowerordninger for henholdsvis offentlige myndigheder, herunder et departement og en eller flere underliggende styrelser, og private virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder.

I lyset af direktivets regler om specifikke undtagelser for så vidt angår virksomheder med mellem 50 og 249 ansatte og kommuner, er det Justitsministeriets opfattelse, at direktivet må fortolkes således, at det udelukker, at større private virksomheder med 250 eller ansatte eller statslige og regionale arbejdsgivere med 50 eller flere ansatte, kan etablere fælles whistleblowerordninger.

For så vidt angår baggrunden for direktivets udgangspunkt har Europa-Kommissionen tilkendegivet, at let tilgængelighed ("easy accessibility") og nærhed ("proximity") i forhold til enhedens arbejdstagere er afgørende for at sikre effektiviteten i de interne whistleblowerordninger. Det er således på den baggrund, at juridiske enheder – på nær mellemstore private virksomheder og kommuner – er forpligtet til at etablere hver sin interne whistleblowerordning.

Justitsministeriet er opmærksom på de udfordringer, som den manglende mulighed for at etablere fælles whistleblowerordninger for bl.a. større virksomheder giver anledning til, og ministeriet vil bringe spørgsmålet op i forbindelse med eventuelle kommende ændringer af direktivet, ligesom ministeriet vil følge implementeringen i de øvrige EU-lande i forhold til dette spørgsmål.